

Anna Muzyczuk

Hłomcza, st. 1, gm. Sanok, woj.
krośnieńskie, AZP 112-79/80

Informator Archeologiczny : badania 31, 6

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

HENRYKÓW, st.15. gm. Ziębice, woj. wałbrzyskie, AZP 90-28/107

- obozowisko (paleolit górny)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. mgr. Tomasza Płonkę i Andrzeja Wiśniewskiego - doktorantów Uniwersytetu Wrocławskiego. Finansowane przez PSOZ. Przebadano powierzchnię 1,5 ara.

Badania rozpoznawczo-ratownicze stanowiska niszczonego przez procesy stokowe oraz głęboką orkę. Stanowisko wpisane jest do rejestru zabytków pod nr 280/Arch/Wł/98. Przeprowadzono badania sondażowe w wykopach I/97 i II/97 oraz wykonano serię wierceń geologicznych, dzięki którym uzyskano przekrój geologiczny przez stanowisko. Wydobyto pojedyncze wyroby krzemienne z osadów lessowych oraz warstwy ornej. Wiercenia geologiczne wykonał dr Adam Szymkowiak z Instytutu Geografii i Kartografii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Materiały znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Badania będą kontynuowane.

HŁOMCZA, st. 1, gm. Sanok, woj. krośnieńskie, AZP 112-79/80

- obozowisko kultury magdaleńskiej (paleolit górny, schyłkowa faza)
- osada z wczesnej, środkowej oraz późnej epoki brązu
- skarb z wczesnej epoki żelaza
- osada z okresu wpływów rzymskich
- osada wczesnośredniowieczna i późnośredniowieczna

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 28 lipca do 23 sierpnia przez mgr Annę Muzyczuk (Muzeum Okręgowe w Krośnie). Finansowane przez PSOZ. Ósmy sezon badań. Przebadano powierzchnię 142,5 m².

Wykopy zlokalizowano w centralnej części stanowiska. Pod warstwą ziemi ornej zalegało podglebie o miąższości kilkunastu cm, niżej gliniasto-piaszczysty calec. Na obiekty natrafiano w ziemi ornej oraz w podglebiu. Odślonięto 5 jam osadowych (nr 83-87), skupisko ozdób brązowych – niewątpliwie część rozwleczonego przez orkę skarbu odkrytego w 1995 r. – i skupisko ceramiki. Cztery jamy zawierały materiały z epoki brązu.

Bardzo interesujący był obiekt 84, wyeksplorowany częściowo, który dostarczył około 200 wyrobów krzemienych z górnego paleolitu (kultura magdaleńska). Ogółem w trakcie badań wydobyto 1100 fragmentów naczyń lepionych ręcznie, drobne kości i zęby zwierzęce, silnie skorodowane przedmioty żelazne, polepę, fragmenty kamieni żarnowych. W skupisku ozdób znalazły się 22 okazy, w tym bransoleta wielozwojowa, pierścień, blaszki i druciki brązowe.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania będą kontynuowane.

IŁŹA, st. 3, gm. loco, woj. radomskie, AZP 79-68

- pracownie krzemieniarskie z paleolitu środkowego i górnego
- ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Marcina Bednarza. Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 120 m².

Stanowisko zlokalizowane na skraju wysokiej skarpy, dominującej nad prawym brzegiem Iłżanki. Zajmuje ono powierzchnię około 7 ha wierzchowiny, zabytki występują w pasie szerokości około 180 x 250 m. Na powierzchni 120 m² w dwóch wykopach, eksplorowanych mechanicznie warstwami po 10 cm, znaleziono 440 zabytków krzemienych; 80 % z nich związana była ze wschodnim grawetieniem, po 10 % stanowiły materiały gómpaleolityczne i wczesnobrązowe (siekiery bifacjalne, łuszczenie). Oprócz znacznej ilości krzemieni (rdzeni wąskoodłupniowych, jedno- i dwupiętrowych) znaleziono płaski kamień sporych rozmiarów, około 40 cm średnicy (miejsce do siedzenia?).